

Významné
události v republice

Již před měsícem byly zahájeny studentstvem sokolské slavnosti X. sletu, které vyvrcholily v minulých dnech, v nichž se sjelo do hlavního města republiky mnoho desítek tisíc nejen z celé země, nýbrž i z ciziny, a to jak slovanské tak neslovanské. Jak slavnosti samé, tak ta početná účast z ciziny dodaly sletu veliký význam i politický a propagační. Ve stejné době několik zvláštních vlaků vešlo z Československa do Lublaně naše Orelstvo, které, jako Sokolové v Praze ukázalo před světem svoji vyspělost a ukázněnost a bylo přijato nadšeně a radostně vším obyvatelstvem.

Uvádím-li ve spojitost tyto dvě věci, nečiním tak zbytečně. Po dnech nejistoty, které prožívá celá Evropa, je shrátrání slovanské, kterého si všiml i nám nepřátelský tisk německý, dokladem nad jiné důležitým. Když jsme dříve slyšeli, že bulharští nebo jihoslovanskí junáci by byli ochotni v případě, že bychom byli napadeni nepřitelem, vstoupit jako dobrovolníci do našich řad, byli jsme naplněni radostí, neboť slovanské vědomí v posledních dnech se u nás vědlo velice vypínalo. Nyní Praha i Lublaně dokazují opravdovost vzájemné lásky tak hlasitě, že ten hlas nemůže být nikým umlčen. Tato jednota představuje mohutnou sílu, která v budoucnosti bude hrát ještě důležitou úlohu a je možno plným právem se domnívat, že i vlády budou nuceny počítat s tímto faktem jako s něčím neměnitelným. A je možno se ještě domnívat, že i ten slovanský kmen, který dneska vinou politiky jest odtrhán nebo dokonce stažen protínám, pohledem na trvalý cit přátelství československo-bulharsko-jihoslovanského, si bude uvědomovat svoji slovanskou příslušnost a bude usilovat o spolupráci, které si všichni tak upřímně přejeme.

Ale v očích ciziny, v níž, jako třeba ve Francii, jsme získali posledními událostmi od druhé polovice května značné sympatie, jsou nynější slavnosti potvrzením, že se v nás nemýlí. Celý národ bez rozdílu přesvědčení náboženského a politického tvoří jednotu, která je krásným příkladem i pro všecko Slovanstvo. Když jsme v našem listě první doporučovali, aby katolíci stojící politicky v lidové straně nebo mimo Sokolstvo se uzavírali spolupráci s ním v letošních jubilejních oslavách, jednali jsme správně a můžeme být spokojeni, neboť jsme tím vykonali pěkné dílo i pro celý stát, který upřímně milujeme. Dnes eteme v cizích novičích uspokojení nad tímto počinem a vidíme i schválení své linie přihlášením účasti zástupce Svaté Stolicе na sletových dnech. Je nutno zapomenout na všechno, co rozděljuje a zdůrazňuje a prakticky uskutečňovat všechno, co spojuje. A to ukazujeme světu, takže nynější slavnosti připadají jako výmluvný plebiscit všech stojících bezvýhradně za státem. Plebiscit tím důraznější, že nebyl namokandován a uměle vyvolán.

Přístím rokem bude v hlavním městě republiky slet Orelstva, který bude stejnou propagandou jednoty jak sokolský slet letošní a důkazem síly, která je nesporně v tom, že dovedeme zachovat svobodu všem organisacím a

Na jedné z největších pražských plováren počal rozhlas vysílati státní hymny. Sváteční slunný den 29. VI. způsobil, že plovárna byla přeplněna. Hymny byly vysílány k počátku cvičení sokolského dorostu na Stadionu. Tudiž odpadla možnost, že by obecenstvo na plovárně v téže době jsoucí reprezentovalo jen a výhradně tento československý státní živel. o němž by bylo bezpečno a samozřejmo, že k hymnám a ke všemu jimi reprezentovanému zaujmá patřičný postoj. Tento živel přeplnil v současné chvíli státní Stadion, kdežto na plovárně kromě takových též - účast na sletu neznamená ještě kvalifikační přednost pro státní mysl - byli zajisté i živlové jiní. Obecenstvo mluvilo různými jazyky, typy jeho nebyly výhradně slovanské, šaty a kabíny skrývaly leckteré bílé punčochy, kožené kalhoty, diridle a pod. Když však v rozhlasu zazněly první tóny státní hymny, ihned umlkl všecken ruch a všichni přítomní - několik tisíc - vzdali hymnám, co jim patřilo, t. j. vyslechli je stoje v pozoru a za naprostého ticha.

Nezáleží na tom, že možná ten neb onen učinil tak z obav, že by jej jinak postihly nepříjemné následky. Ani vážnost současné doby, ani pravděpodobně vysoké procento těch, kdož se nedávno vrátili z vojenského cvičení a tudíž ještě byli nadýcháni

vojenským smyslem pro stát a i pro jeho hymny, to vše pro zhodnocení zmíněného projevu nepřichází příliš v úvahu. Hlavně bylo zajímavým, že i ostatní to učinili spontánně, ať už je k tomu vedlo cokoli. Podle toho, jak kdo stál, bylo i v plavkách poznati, kdo jest voják. Byly rozdílly i v tom, či postoj byl radostným projevem státní souznělosti neb jen pouhé společenské konvence či dokonce jen obav před následky opomnutí, jež by bylo provokací. Neškodí si připomenouti, že tomu tak vždy nebylo. Nechuf k předepsanému postoji k předválečné státní ne však naši hymně, jehož nedodržení bylo přísně trestáno a policejními či jinými předpisy, přenesla se leckdy - byť i sporadicky - i do popřevratových dob. Ani posud ještě není náležitě a přesně unormováno, jak se kdo, kdy a kde má při státních hymnách chovati. Tim větší hodnotu má důstojné chování veřejnosti, jež nepřijde z policejního ustanovení, nýbrž z toho, že státní příslušnost sama strhuje a budí respekt.

Přes to však neškodí vydati i v tomto směru jisté směrnice a postavit státní hymny pod zevrubnější zákonitou ochranu. To nebude ještě žádným průšáctvím, ani fašismem sjechých floskulemi, ale upevní a utvrdí šťastně se rozvíjícího ducha státní hrdosti.

Státní hymny

Sen duše...

Jsou zvalle již mé květy
v zahrádkách
i v poli rudý mák
sčítout
a přestal zpívat pták
a v dáci utelal, jak
oči v zahradách svých
sněti —
pluť s obláčky do jiných zahrad
v nekončnou dáci...
do zahrady mého snění — — —

Sen duše mizí z rovných
plání, tam
kamsi nelam na hory,
kde slunce ráno zapadá
vychází
a pohádky den hasne
na obzoru.
a letí do dáci,
pak vetchý vrací se
a marně sny duše své
po něm volají.

B. J. Učitelenský.

Armádní den

Nejlepším dnem desátého sokolského sletu byl 6. července, který patřil malodohodovým armádám. Náděni diváků při cvičení, ať už vojáků našich či rumunských nebo jugoslávských, nebylo konce a vojáci svou ukázněností, svými přesnými cviky strhovali přeplněné tribuny k bezmeznému nadšení pro tyto ochránce svobody střední Evropy. Armádní den také ukázal, jak jsme všichni utekli od antimilitarismu, který zde byl po

převratu zvláště socialistickými stranami tak propagován. V nejhorších chvílích lze spolehat jen na dobře připravenou, vyzbrojenou a silnou armádu. Při pochodu vojáku malého dohody Prahou, při jejich odchodu z Prahy loučilo se s nimi tisíc občanů, za neutechajících a srdečných pozdravů a květinového zdobení ozýval se duch našich legií, jejich boje za svobodu a návratu do vlasti. Národ se našel na cestě, kterou šli naši zahraniční bojovníci. — jvk —

O národnostní statut

Jako v předminulém tak i v minulém týdnu byla povolánými činiteli stále prodávána otázka „národnostního statutu“. Projednala jej politická šestka a političtí ministři. Ministerský předseda Dr. Hodža přijal v tomto týdnu třikrát zástupce SDP a konferoval s nimi i ve dnech sletových. „Národnostní statut“ byl také předmětem jednání francouzské vlády a politických kruhů. Je vidět, že s naší strany běže se otázka vážně a že se chceme

v zájmu míru, klidu a spoluzítí dohodnouti. Z německé strany však dosud neozval se jediný projev k dohodě a zdá se proto, že všechna naše snaha bude marná. Oni chtějí „uzavřené území“, kde by byli pány a ve vhodné chvíli „anschluss“. Musíme být stále proto na stráži a připraveni a konec koncům, když nejsem spokojeni s takovými výhodami a ústupky, které jim nabízejí, tak nic. — Na ně platí bota!

radovat se z růstu jiných a napomáhat jim, aby věc, kterou podnikají, přinesla dobré plody pro celý stát. Tohle jest i velikou podporou pro vládu republiky, která může před celým světem ukázat, že jest mluvčím lidí uvědomělých a svobodných, kteří se dovedou semknout v pevnou řadu, vědomi si toho, že jsou syny jedné vlasti, které jsou povinni dát všechny své síly. Jestliže německá propaganda

mluvila o anarchii u nás, o nekázní a pod., dnes se celý svět přesvědčuje o její nepravdivosti. Sami tím nejlépe potřebáme propagandu nám nepřátelskou a je si jen přát, a bychom tak činili v celé budoucnosti. Dovedli jsme vítat v Praze nedávno důležitou stranu sociálně-demokratické, nyní Sokolstva, přístím rokem stejně radostně přivítá Praha i Orelstvo. Jsme lidé a stát svobody!

Po sletu

Poslední týdny žili jsme všichni pod dojmem nadšení X. všesokolského sletu, který konán v jubilejním roce republiky měl oficielní ráz těchto jubilejních oslav a my jeho význam nechceme nijak podceňovati. Slovancké vzájemnosti a našemu státu vykonan nedocenitelné služby v těchto těžkých dobách. Slet měl buditi dojem, že Sokol to byl, který vydobyl národu svobodu, že to byla Tyršova idea, která byla základem našich revolučních vojsk a je proto nutno veřejnosti říci pravdu, jak to při budování legií skutečně vypadalo.

Propagace sokolství prováděna při sletu všemi státními úřady a konečně i přátelské stanovisko katolického tábora mohlo by některého našeho člověka klamati a vésti k myšlence nějaké sokolské totality, jak už to učinili v „Expresu“. Jsou zlé doby, je nutna jednota národa, ale jeden jako druhý, já pán, ty pán, pěkně vedle sebe ne na úkor druhého. Sokol mohl pozvat ke sletu Orly, D. T. J. a ukázat tak národu i cizině, že to jeho vlastenectví je skutečně „ni zisk — ni sláva“, — neučinil tak a my proto jsme nuceni říci, že to sokolské vlastenectví v praxi bylo a je jiné než při parádách.

Roku 1916 přinesl časopis ruských Čechů „Čechoslovan“ (roč. VI. č. 24. — 12. 8. 1916) článek s nadpisem: „Epistola k učitelům v zajetí“. Doslovně tam píše: „Zajímavý jest, že jest tu mnoho Orlyů, co mne zde překvapilo, přímo zdrtilo, jest naprostá neúčast učitelstva. Těch několik co tu je, mizí v poměru proti jiným zaměstnáním. — Před válkou přijelo do Ruska asi 200 sokolských učitelů tělocviku, mezi nimi byl také známý plk. Švec a ten si napsal do svého deníku v Kijevě: Z učitelů tělocviku (t. j. českých sokolů), neměli jsme nikoho, ale já se hřál nadějí, že snad všichni přijdou (do Družiny), ale jak jsem se zklamal. Přijeli, pravda, ale v jakém procentu, že mi bylo hanba. Ze 200 pouze 8. Spisovatel Pleský ve svém díle „Velezrádci“ píše o Sokolech: Protivilo se mi neslané, plané vlastenectví. Na prýčnách, pravda, prokazovali statečnost, odvahu, svými plány o dělení Rakousko-Uherska, udivovali kde koho, ale do armády se nepřihlásil ani

jeden. Krajana — náčelník Sokola, rád prv by vstoupil do Družiny, ale nešlo to, neboť neměl teplého prádla. A jeho přítel? Pražák, také Sokol, jen se zase vymlouval na charitné zdraví. Byly to ovšem pouhé výmluvy, mladencům se na vojnu nechtělo. Podivný sokolové. Leč takových Sokolů bylo v zajateckých táborech, žel, mnoho. Na stránce 60 v druhém díle píše dále: „A ještě co nás však zaráželo a co nám bylo nepochopitelné. V sokolstvu jsme viděli před válkou své národní vojsko a v sokolstvo jsme především doufali. Ale bylo těchto bratří Sokolů mezi námi nějak málo... Plesky se z Argamáského tábora zajatců přihlásil sám a páni Sokoli?...

Letos oslavovali jsme 20té výročí založení legií v Itálii Plukovník J. Bořil ve své přednášce proslavené 22. 3. 1923 v cyklu Československé Revoluce mluvil o odpůrcích revolučního hnutí, pravil: „Útvoření zajateckého svazu dělo se pod heslem „Kdo má peníze, dá peníze, kdo má rozum, dá rozum a kdo nemá jedno ani druhé, dá život“ — heslem, které k věčné hanbě zrodilo se v okolí českého učitele a které bylo pokusem a vážným nebezpečím zdemoralizování zajateckého živilu. — Učitelé přec byli hlavním faktorem a budovatelem Sokolství na venkově a po převratě největší vlastenci, kteří nejvíce švalvi proti katolíkům a vyvolávali v městech i vesnicích kulturní boj. Proti budování legií švalvi také.

Takových a podobných citů mohli bychom přinést celou řadu a proto nenechte se zmásti nějakou všesokolskou totalitou. Naš Orel konal dobře své povinnosti k národu a vlasti za hranicemi, po válce na Slovensku, svou brannou výchovu v nynějších těžkých dobách a Sokol svým ostrým vystupováním proti katolíkům vynutil vlastní povinnost každého katolíka, aby se přihlásil do Orelských řad a plnil tak heslo, co katolík, to Orel. Naši Orli společně s jugoslávskými oslavili dvacet let svobody a vymáňeni se z rakouského jha skvělou manifestací v Lublani a přístím rokem slétou se do Prahy ke svému III. sletu a my se staráme, aby v řadách čl. Orla byl každý uvědomělý katolík a to jak páni, tak i kmáni. Orelské ideály musí proniknouti do všech katolických duší a srdcí.

Josef V. Křiklavka.

Kam zašli němečtí katolíci?

Polské listy v těchto dnech přinesly henleinovský otčenáš, který byl rozhazován v Československu: „Hitlere! Otče Všemněmecka, jenž jsi v hlavním městě Berlíně, posvěť se jméno tvé a nás a v všech mírumilovných národů. Přijď k nám a vezmi nás pod svou ochranu do Říše. Buď vůle tvá jak v Říši, tak i u nás, kteří v tebe věříme. Dej nám chléb náš vezdejší spolu s prací. Odpusť nám naše viny, že jsme se v době hned nevznali, a neuveď nás v pokušení, nedej nám dlouho na sebe čekat, ale rychle nás vysvoboď z tohoto českého zla. Bůh nechť je s námi a nechť žehná naším činům a nechť je lhostejno všechno, co činíme. Prosíme Boha, aby již brzo přišla chvíle, kdy my sudetskí Němci se spojíme s tvou Říší!“

V Rakousku zrušil nacistický režim svátek Božího Těla a svátek Petra a Pavla, tedy totéž, co dělali bolševici v Rusku. Není po této stránce mezi těmito násilnými režimy rozdílu, jen ten, že jedná krutovláda je ruská a druhá německá. Žádný katolík nemůže sympatizovat s tímto rouhačstvím, ale každý má povinnost bojovat proti tomuto novopohanství a modlářství. Či katol. kněží němečtí ještě také čekají „den“, či se nemohou dočkat koncentračních táborů?

Proti nepřátelskému zboží — kupujte české výrobky.

„Lantol“

nejlepší čistící prostředek na železném plátě, příborů, nádob, skla ze vlny i ze sukna. Za dejte u svého obchodníka výhodné cize český výrobek „LANTOL“ od českého křesťanského výrobce. Svůj k svému. Vyrábí Jan Morava, Běchovice u Prahy.

Napravme křivdy

Ve vážných chvílích dostal národ druhum. Nepere se, nenadává jeden druhému, jen poslední záchvěvy Vůlné myšlenky někde vyprsknou nenávisti proti katolíkům. Bylo na čas, že jsme se poznali a snad dá Bůh, že v budoucnosti dovedeme vedle sebe jít klidně a svorně za jedinou cítem. Leč je zapotřebí napravit křivdy spíchané popřevratovým blázněním a učiniti zde rovnováhu mezi tradicí 1000 let a 500 let. katolický živel je nejlepší sloupem republiky, už svou početností a svou vírou teprve. Podívejme se však, jak se světi svátek sv. Václava, Cyrilla a Methuda — tisíciletá tradice, o kterou opíráme naši samostatnost. Tyto dva památné dny jsou ve skutečnosti jen pro katolíky; zaměstnání

pražské obce jakoby nebyli zaměstnanci hlavního města našeho českého státu — pracuje se plnou parou a Husův památný den je donucen světít celý národ. Vždyť si ani housku nemůžou koupit.

Jména pražských ulic nesou jména kde koho, ha je tu tolik stejnojmenných ulic, že někdy není možno najít tu pravou, ale ani jedna není pojmenována po významných katol. pracovnících a buditelích. Což si to nezaslouží Brynych, Podlaha, Myslivec atd.

Napravme proto křivdy, které se za 20 let na katolicismu napáchaly a nedáváme přednost a slávu hnutí, které český národ rozešťvalo a rozdělilo.

Slovinský Orel

Jvk. Naše čtenáře bude jistě zajímat alespoň stručná historie Slovinského Orla, nynější „Zveza fantovských Orlsek“, a to v době, kdy naše Orly s takovou láskou v Lublani vítali. Slovinský Orel jest starší jak Orel čl., byl založen jako tělovýchovný odbor při křeš. soc. zvezu v Lublani 12. XI. 1905 Dr. J. Ev. Krekem. Druhý odbor byl založen 26. II. 1906 v Jesenicích, třetí odbor ve Sv. Vidu 9. XII. První orlovna byla posvěcena 18. XI. 1906 v Lublani. Název Orel jest od roku 1907, tedy o 2 léta dříve než na Moravě, kdy také začal vycházeti první orelský časopis „Mladost“.

R. 1913 konal se v Lublani první slet, kterého zúčastnilo se 354 našich Orů a Orlic.

Orel se rozšířil nejvíce ve Slovinských Korutanech, které byly za Rakouska nejvíce postiženy germanisací a měl proto jako protigermánská organizace ve svých řadách uvědomělou slovinskou inteligenci a takřka všechno studentstvo.

Po válce začala znovu organizační práce a již r. 1919 zúčastnila se jugoslávská delegace sletu našeho Orla na Velehradě. Heslem slovinského Orelstva byl katolicismus, národnost a demokracie. Sokol vždy proti Orlu zuřivě vystupoval a r. 1920 bylo vydáno nařízení o nucené výchově sokolské na školách. Všechny katolické spolky společně s episkopátem zahájily proti tomuto nařízení boj a podařilo se jim, že zákaz byl odvolán, ale přesto zemská vláda chorvatsko-slovinská profězovala Sokola dále. Proti Orlu bojovalo se také v jugoslávské armádě, teprve na zákrok Dra Korošce vláda agitaci proti Orlu zakázala (zajímavé, že vojáci a důstojníci nosí na uniformách sokolské odznaky — v Lublani jsou poněmku vojáci pravoslavní).

R. 1921 na sjezdu v Lublani došlo k dohodě s Orly chorvatskými a byla uskutečněna jednotná Jugoslávská

Orlovská Zveza. Organizace tehdy čítala 205 slovinských a 65 chorvatských odborů.

Sletu v Brně r. 1922 zúčastnilo se 700 chorvatských a 500 slovinských Orů. R. 1923 v příležitosti katol. sjezdu v Lublani bylo uspořádáno veřejné cvičení, na němž cvičilo 1940 mužů a 778 žen. Porovnáme-li to se sletem Jugosl. Sokola, který se konal loni, v němž cvičilo 1800 jugoslávských a 1000 českých sokolů, vidíme, že Orelská myšlenka v Jugoslávii byla na velkém postupu a těšila se sympatiím národa.

V r. 1925 byl konán slet chorvatského Orla v Šibeníku a závody v Lublani. R. 1927 byl konán krajinský slet Orla v Sarajevě. Všechny těchto podniků zúčastnil se čl. Orel 7člennou delegací.

Jugoslávská demokracie však r. 1929 byla nahrazena král. diktaturou a měl býti rozpuštěn i Orel. Bylo to před Svatováclavskými dny Orelstva v Praze a Jugosl. O. Zveza vyslala ke králi Alexandru deputaci pod vedením Dr. Žitko, Dr. Bodaje a Dr. Kúžana a podařilo se jí rozpuštění oddáliti do konce roku. Zřízením královského Sokola byly zrušeny všechny tělovýchovné organizace a vyzvány ke vstupu do Sokola, který dostal všechna privilegia na tělovýchovu. Orel odmítl a svůj majetek nechal připsati církevnímu institucím a tak jej zachránil pro budoucnost.

Po 6 letech byl vzkříšen Orel sice pod jiným jménem a za dva roky práce připravil již svůj krásný tábor omladiny, který se stal velkou manifestací jugoslávsko-československého bratrství a slovanské vzájemnosti. Dá Bůh, že přístím rokem uvidíme v Praze nadsené fanty a deklisy v jejich nových krojích, které po letech úporného boje vzkřísili svoji velmi dobře vedenou organizací a přijmeme je s takovou láskou, a nadšením jako oni přivítali a hostili nás.

Orlům-legionářům!

Vstupujeme do sletového roku Svatováclavského sletu čl. Orla.

Vstupujeme do něj s očekáváním i nadšením!

Vzpomínáme sletu brněnského i pražského a tyto vzpomínky nás hřejí, že jsme zůstali věrni jak ideji orelské, tak i idejím národním! Čas dal nám za pravdu a jako náš byl potřebí v čl. legiích, tak i dnes je náš potřebí v obraně naší drabé republiky. Všechny! Tedy i Orelstva!

A když bude v matičce Praze manifestovati čl. Orel pro své ideály náboženské, pro brannost čl. státu, tu nesmíme chybět ani my, legionáři! My jsme z Orla vyšli, my předáváme orelské mládeži tradici nejsilnější, „brániti ty základy, z nichž vyrostla naše svoboda a samostatnost!“

Vzpomínáme však také na slavné chvíle posvěcení praporu katolických legionářů, které nám budou zářiti, dokud budeme živi, neboť pod tento prapor dovedli jsme se soustřediti z různých končin čl. republiky a dokumentovati tak světu nejen naši přítomnost, ale i v paměť na naše padlé Orly-legionáře vzpomenuť a poukázati na jejich oběti!

Nebyla to práce snadná, ale s ní probíjvali jsme se tam, kde v národě československém je naše místo! Mezi budovateli byli jsme i my Orly-legionáři! Tu jest našim nejhřejivějším vědomím a my jsme na to hrdi, že jsme stáli u kolébky našeho státu! Proto také půjdeme hrdě s československým Orelstvem na slet svatováclavský do Prahy v roce 1939 manifestovati za tytéž ideály a brannost čl. republiky!

Na shledanou v Praze 1939! Zdar Bůh!

A Zampach,
rotmistr ruských legií,
starosta Jednoty čl. Orla,
Brno IX.

K výzvě br. Zampacha podotýkáme, že sloupec našeho časopisu budou cele přístupny tiskové propagaci III. orelského sletu a že vynaložíme všechny své síly, abychom k jeho zdlaru přispěli. Budeme již nyní uvěřivovati jména br. legionářů, ital. domobranců a dobrovolců z r. 1918-1919, kteří se přihlásili k účasti na sletu ve stejnojmenné. První hlásí se br. A. Zampach. Musíme vyburcovati každého našeho bratra, aby do Prahy přijel. Sokol-

p o z n á m k y

Na obranu státu bylo odevzdáno do neděle 10. 7. 300 milionů Kč od 90.000 dárců.

Spojení se udržíte, rozdělení padnete, tato slova pronesl přítel čl. národa Seton Watson, Scotus Viator, na československých poradách, konaných v Luhačovicích. Na nedělních poradách promluvil Dr. Ivanka, předseda posl. sněmovny Malypetr a dr. Juráš z Bratislavy.

Remešská kathedrála, gotický klenot rozbitý za světové války Němci, byla v neděli 10. 7. znovu vysvěcena. Slavností byly svátkem celé Francie a zúčastnil se iž president Lebrun, anglická delegace a mnoho významných osobností francouzských. Německé vandalství bylo možno teprve za 20 let práce obnoviti.

5 synů vojáků — z toho 4 letci. Tragicky zahynulý vojenský pilot četař Vlastimil Rys, syn venkovské matky, má ještě 4 bratry vojáky. Miloš jest ndpor. letectva, Jaromír slouží u let. pl. 1. Zdeněk jest četařem v záloze u let. pl. 6. Bohušlav jest děleslužebním u p. pl. 1.

Henlein byl minulý týden třikrát u Hitlera. Už snad by mohly naše úřady jeho stále vycházky za hranice zastaviti.

Vojáci přednost. Vládní nařízení č. 129 stanoví přednostní právo při přijímání do státních služeb vojáky, kteří vykonali prezenční voj. povinnost. Tak je to správné.

Várníčky v armádě. Podle Věcného věstníku M. N. O. dostanou naši vojáci do pol. prov. výstroje nádoby k udržování teplého jídla, nazvané „várníčky“. Várníčka bude pro 15 mužů a jídlo v ní vydrží několik hodin teplé. Lze také stravu přihřátí a nebo uvařiti. Várníčka bude se nositi na řemeni jako telefonní skřínka.

Recko a Turecko se vyzbrojují za anglické peníze. V Řecku bude postavena zbrojovka, která zaměstná 20.000 dělníků.

Branná výchova od 1. září vejde v praktické provádění. Starejte se, aby všichni katolíci stali se členy čl. Orla, které brannou výchovu podle zákona bude prováděti.

Znamý hrdina z bojů za svobodu a velký přítel našeho národa slepý plukovník Lovrič byl ve sletových dnech provázen členem našeho zemského presidia br. pplk. A. Palichem. Naši občané i Jugoslávci uspořádali při každém spatření velkého syna bratřského národa srdečné ovace.

Intelligence naší armády

Na armádním dnu cvičilo 3.000 našich vojáků.

Stoji na stadionu ve vyrovaných řadách v pozoru „k poetě zbraň“. V tom zazní povel velkého důstojníka z ampionu „K poetě zbraň“. Vojáci jistě připraveni na povel „k noze zbraň“. Velcí důstojníci se zmýlili, ale naši vojáci, až na několik mechanických pohybů rukou si hned uvědomují, že rozkaz nelze provést a stojí jako sovy v pozoru dále. To nejsou mechanické loutky, to jsou skvěle vyškolení a myslící vojáci republiky.

V cizích službách jest takový katolík, který své úspory ukládá u ústavů katolickým nepříatelůvých. Každý čtenář našeho časopisu koná svoji povinnost a své přebytky svěčuje záložně Hermes.

Kolik jsi získal odhřátele SVATOVÁCLAVSKÉ STRAŽE?

skému sletu sloužil všecken tisk, orelskému bude sloužit jen katolický a musí tedy dvojnásob buřcovati katol. veřejnost k přípravě a k práci. Ve Straži zavědeme pravidelnou hlídku orelsko-legionářskou; prosíme bratry o příspěvky. Píšte a agituje! Redakce.

Litoměřicko

Dne 3. července t. r. obětoval v chrámu Páně v Býčkovicích novosvěcenec dp. Antonín Grus první mši sv. Dp. primicianti účastnil se jako bohoslovec práce v čl. Orlu a lid. organizaci v Litoměřicích. Ráno, dne 3. července přijel z Litoměřic katol. korporace v krojích a s hubou. Průvod pochodoval s praporem, kterému tvořili čestnou stráž dva bratři ruš i legionáři do obce Ploskovic k rodnému domu dp. primicianta, o půl 10. hod. dostavil se dp. děkan z Býčkovic za asistence dpp. Frajta a Lochmana z Litoměřic. V rodném domě rozloučil se dp. primiciant se svými rodiči, obdržel od nich požehnaní. Malá družička přednesla přání a podala dp. primiciantovi kytičky růží se stuhou ve státních barvách. Po zahraniční státní hymny rozvínil se průvod po silnici k farnímu kostelu do Býčkovic. Cestou hrána a zpívána píseň „Ježíši Králi!“. K průvodu přidružili se krojovani Orlově z Roudnice; v Býčkovicích byl průvod očekáván dp. majorem duch. Krásnou z Tereziina a důstojníky, p. taj. Sajdem a množstvím milých přátel. Ve vyzdobeném chrámu Páně přivítala družička dp. primicianta podáním kytičky růží a myrtového věnečku. Na to pak kázal dp. redemptorista český a německý a připomel účastníkům národnosti německé, kterých ovšem v kostele mnoho nebylo, (snad, že v čle průvodu hned za křížem byla nesena státní vlajka nebo z převeliké lásky k primiciantu a jeho rodičům, kteří jsou kovani Češi, otec pak dlouholetým starostou obce Ploskovic), že by obec tato měla velice mnoho k napravování! Po kázání obětoval dp. primiciant zpanovaní malí svatou, za doprovodu písne „Ejhle otáť Hospodinův záři“. Sv. přijímání udělal pak dp. primiciant rodičům, sourozencům a příbuzným, celé řadě Orlů atd. Po mši sv. zazpíval dp. primiciant „Tebe Bože chválíme“. Na konec pak hubba zahrála chorál „Sv. Václave“, a slavnost ukončena novokněžským požehnaním. — Přejeme Vám důstojný Panci od P. Boha hojnost požehnaní pro mnohou a těžkou práci, zůstáňte pevným a věrným vznešenému nad jiné úřadu kněžskému! Vám pak rodičové dp. novosvěcence přejeme radost, které jste se dočkali, nežť Vám všemohoucí popřeje dlouhého zdraví a života, by jste se dožili dalších ještě radostí u svého syna — kněze Kristova! B. Aidorf.

Proč já zrazuji katolický tábor a své peníze dávám do ústavů katolickým nepřátelských? Proč pomáhám nepřítelům k jejich moci a síle? Každý si odpověz sám. Katolické peníze do Záložny Hermes. Praha I.

Domínik Matějka

Z Rakouska ke Slovům

(Pokračování.)

29. října bvli jsme naposledy za rotoú s kuchyní. Cestou rostonal se nám náručí kůň od kuchyně a na zpáteční cestě jsme jej již jen tak vlákli v postrojích, a sotva přišel do stáje, posel kolikou.

Br. Sobotka div neplakal pro toto dobré zvíře, tak s ním cítil, věděl dobře, jak se jezdí dobrými koňmi a co je to za zkoušku se špatnými řahouny, když pod každým kopečkem vězí a o mokru ani nemluví.

Jelikož jsme jeli 30. října 1918 zpět do lesa nad vesnici, vypomohl nám br. pučák od br. rotného koněm, kterého jak on tvrdil, chytily volně pobíhajícího a přivedl do ležení.

V noci 30. října 1918 byla naše brigáda vysídlena jinou a náš prapor přišel za námi do lesa, ale roty byly bohužel hodné prořídle, mnoho bratrů scházelo. Zde dal br. velitel roty rozkaz, že musím dát moje koně do kuchyně a vzít si jednoho zbyva- jícího, k němuž jsem dostal koně s pod sedla, který neuměl a také nemohl tahati, byl schvácen na nohy i dech, tal u vozu více překázel než prospíval, když nemohl jeden kůň náklad utáhnouti, uvázl jsem

Tak jsem byl v bryndě místo br. Sobotky. 31. října ustoupili jsme něko-

Chudáky, nejlépe zabít!

Chudé lidi nejlépe zabít. Užitečné německé bombardování. V německém odborném časopise Archiv für Biologie und Rassen-gesellschaft byl nedávno uveřejněn článek vyššího důstojníka Reichswehru o užitečnosti bombardování s letounu se zřetelom na rasový výběr a sociální hygienu. Pravi se v něm, že při leteckých bombardovacích útocích, budou nejvíce strádat hustě za-lidněné části měst. V takových čtvrtích zpravidla prý žijí lidé nejchudší, nejslabší, kteří jsou pro společnost všem obtížní. Bombardování by proto přispělo k tomu, aby se jich společnost zbavila... Při bombar-

dování bude též mnoho případů zešelení z hrůzy. Budou to lidé, jejichž nervový sy-stém je slabý, takže hrůz nesnesou. Bom-bardováním se títo slabší, kteří by jinak zůstali utajeni, projeví a bude je možno ná-dále vést v patrnosti i jejich potomstvo a pomocí sterilisace zabránit, aby se jejich slabé nervy nedědily na další pokolení. Toto se piše ve XX. století v listě civiliso-vaného národa! — Takoveto názory mají dosud divoši někde v Africe, tam také je mezi jednotlivými kmeny násilí. Německá kultura je podle toho na „vysoké úrovni“.

Roudnicko-Libochovicko

Brňany. Z úterka na středu vloupal se o 12. hod. noční do obecního úřadu v Brňanech známý kasař Zahradka z Mělníka. kde chtěl vyloupiti ne-dobytnou pokladnu obecního úřadu. Při své práci byl vyrušen obecním strážníkem Trávníčkem, na kterého počal střeliti. Strážník Trávníček byl nucen v sebeobraně použiti zbraně a vystřelil zásahů lupiče přímo do hlavy, takže tento byl ihned mrtev.

Roudnice n. Labem. Tento týden při koupání utonul v Labi pekařský učeň Krindl z Horních Beřkovic, který se učil u pekaře p. Poláka v Roudnici n. Labem. Mladý hoch, 18 roku starý, byl povahy dobré a byl oblíben a proto byl veřejností roudnickou líto-ván. Tento případ, který není jediný, měl by býti výstrahou všem nerozváž-ným mladým lidem, kteří tak častokráte nedbají nebezpečí a vrhají se sami do náruče smrti.

V sobotu a v neděli 2. a 3. července jako každoročně bylo vypraveno pro-cesi z Roudnice n. L. do Staré Boleslavě. Procesi vedl vldp. Pikora, kap-lan roudnický, a tak jako každoročně i letos takřka všichni pouťníci přistoupili ke stołu Páně. Účast pouťníká byla letošního roku větší než léta mi-nulá.

Zdejší ocelská jednota byla zastoupena na sletu Orlův a katolických gymnastů v Lublani čtyřmi členy, které vedl je-jich duhovní rádec br. quardián P. Klement Hudec. Vrátili se nadšeni zvlášt zpěvy našeho Moravana.

Po zdánlivě pouťi do Staré Boleslavě vykonané 2.—3. července, hodlají ještě milovníci Sv. Hory u Příbramě vyko-nati pouť na Sv. Horu v neděli 31. července tak, že by ráno před 5. ho-dinou jeli autobusem, aby dojeli na

hlavní služby Boží. Přihlášky přijímá Ladislav Brožovský, hrobník na katolic-kém hřbitově v Roudnici n. L.

Obvyklou letní slavnost pro lidovce v Roudnici a okolí připravuje okresní organizace čl. strany lidové na volnou neděli v srpnu, což bude nejspíše 21. srpna.

Podřípský venkov si uvni stěžuje na nedostatek pracovních sil a městští řemeslníci říkají také, že nemohou do-státi pořádných učni, protože se mlá-dež hrne jen buď do kanceláří nebo továren, aly nemusila miti nad sebou kázně mistrovské a nemusila ručně pra-covati v drobném, od čehož ji odvádí nyní i stále pěstování sportu, který práce nikdy nenahradí.

Paní Anna Smahová, vdova po pro-fesoru, zemský poslanec, předsedkyně Rady ze a známá pracovnice v katol. táboře, jedna z prvých členek Jednoty přátel katol. legionářů, která se le-gionářských zájmů velmi všele zastala v Zemském zastupitelstvu, dožila se v těchto dnech v plném zdraví a své-těti 60. narozenin. Své vzácné pří-znivky přejeme od Pána Boha vše nejlepší, hlavně zdraví a sil k další práci pro katol. ideu. -jvk-

Chocení. Funkcionářské sbory sběry Chocení se usnesly věnovati na nový zvon pro kostel Panny Marie na Hemžích Kl. 300.— přes to, že jsou Hemže velmi malým procentem na vkladech záložny Hermes zúčastněny. Doufáme však, že žadatelé z Hemží vynasáží se nyní nás ústav dle hesla „Švih k svému“ více podporovati, než činili dosud.

Dosud nám není možno poděkovati všem čtenářům za zasláné předplatné.

Z událostí zde musím zaznamenati předně návštěvu pana presidenta T. G. Masaryka, který vykonal přehlíd-ku v Darney a pak večer projel v automobilu městem Monthüro. (21. pluk byl t. č. v Darney.) Dále byla zde přehlídka od velitele brigády, který při ní dekoroval na-še hrđiny francouzskou zasluznou me-dailíi.

Při této slavnosti zpíval prapor no-vou píseň, jejímž autorem je asi br. nadp. Rytíř, t. č. velitel naší roty, kterou převzal po br. Machačikovi, neb tento byl jmenován majorem a přidělen k 24. pluku. Vzpomínku i pro zajímavost napsal jsem si tuto píseň: Hoj, ta naše rodná země, jaký krásný kraj, od Tater až po Šumavu, zemský věr ráj. Vlasti drahá, volnou chcem' tě mít, od Němců ni od Maďarů nedáme tě vzít,

kdo by pro tě nebojoval, kdo by za tebe život nedal? Hoj, raděj svobodní na poli mřítí, než otrokem v domě vlastním býti.

Přišel rozkaz od tatička Masaryka, kdo jsi Čech a kdo Slovák, v boj ať pospíchá. Táhne Němec silou velkou, podmanit chce všechny země, co na světě jsou. Kdo se proti nepostaví, to Čech ni Slovák není pravý.

z legionář. života

Br. Gen. Josef Palacký †

V neděli 10. července zemřel v Praze ve věku 50 let brigádní generál Josef Palacký. Generál Josef Palacký se na-rodil 13. června r. 1838 ve Vřetnu u Nepomuku. Vystudoval a maturoval na reálce v Plzni. V roce 1914 nastoupil jako záložní důstojník vojenskou služ-bu u plzeňského zeměbranceckého pluku 7 a bojoval na ruské frontě. V červnu 1916 byl jako poručík zajat a za rok později vstoupil do čl. legii na Rusi.

Br. Alois Nejman, kostelník u sv. Duha v Hradci Král., střelec 31. pluku italských legií, dožívá se v pondělí 18. t. m. 55tých narozenin. Br. Nejman jest místopředsedou naší skupiny v Hradci Král. a již před vá-ku pracoval ve straně křesť.-sociální. Do dalších let od Pána Boha vše nejlepší.

Náš člen, br. Fr. Bajer, zřizence Č.S.D. z Mnichova Hradiště, desátník 6. pluku, Hanáckého, ruských legií, nositel 2 křížů sv. Jiří a 4 dalších vyznamenání, bojovník od Bachmace, Marianovky, Vagoje, Jeka-térinburku, dožil se 14. VI. t. r. 65. padesátky. Do dalších desítiletí nechtí mu Pán Bůh dopřeje zdraví a spokojenosti.

Svému členu br. Frant. Petránovi, dělníku ze Zadní Hutě u Rožmitálu, desátníku 34. pluku italských legií, k jeho 55. naroze-ninám, kterých se dožije 16. t. m., přejeme též, aby Pán Bůh v dalších letech zehnal jeho práci a dopřál mu pevného zdraví.

Sedesátých narozenin dožívá se dne 18. VII. t. r. br. Václav Zampach, dělník z České Rybné, p. Skuteč, člen naší skupiny v Krou-ně, střelec 31. pluku italských legií, do kterých vstoupil 15. IV. 1918. Přejeme jemu a četné rodině, aby Bůh dopřál mu ještě ně-kolik let zdraví a svého požehnaní.

Členům Ústřední jednoty čl. legio-nářů v Cechách, kteří zaplatili členské příspěvky, zaslali jsme platební znám-ky postou jako tiskopis s přílohou o léčení čl. legionářů. Znamky nalepte do legitimací. Celá řada členu dosud nezaplátila ještě legitimace, zápisné, org. příspěvek a dobrovolný čl. pří-spevek; prosíme, aby tak učinili co nejdříve. Chečte-li, aly organizace vy-konala všechny povinnosti, vyřizovala vaše záležitosti, musíte také svou po-vinnost konati vy. Nově přihlášení čle-nové, kteří nemají dosud čl. legiti-mace, obdrží tyto ihned, jakmile nám ústředí v Brně potřebný počet zasle. Ty, kteří dosud nevyplnili členské do-tazníky, prosíme ještě jednou durazně, aby tak učinili co nejdříve.

Zemský svaz C. J. čl. legionářů v Cechách.

Hoj, ten není hoden by se našim zval, když tekla krev, stranou kdo stál.

Tehdy již naposledy vešel našemu praporu major Priuo, Francouz, kter-ý se snažil naučiti se český a také tehdy již český velel „Prapor, pozor!“ „Prapor nalevo pryč“.

Než jsme šli do fronty, a zvláště v bi-tevní čáře, kde naši důstojníci měli na sobě komisií výzbroj i přilby, takže ani zevnějškem se nelíšili od mužstva, bylo naše bratrství pravé, s rdečnou a upřímně, vždyť jsme šli všichni za jedním cílem: Osvo-boditi porobenou vlast, všem nám ho-zrilo společné nebezpečí smrti, zmra-čené, zajetí, šibenice, a všichni snášeli jsme válečné útrapy. To byl ten moc-ný pramen lásky bratrské a imel, který nás pojil. Minulo nebezpečí fronty, bohužel již zde nedovedl mnohý bratr polčitími stavovskou hrđost, takže bylo na něm znáti, že to slovo bratře nejde mu již tak k srdci, ani od srdce, že je mu spíše obtížnou povinností.

Někteří bratři důstojníci chtěli zde požádati večírek, k němuž měli miti přístup pouze bratři důstojníci a pod-důstojníci, což vytvořilo mezi muž-stvem takovou roztrpčenost, že de-monstraci večer před hostincem by-žabavní výbor přinucen večírek od-řiči. Ti, kteří tuto nepředloženo za-vinili, hleděli ji urovnati, ale jisté ne-blahé vzpomínky nám zůstaly

(Pokračování.)

Memorandum Legionářských organizací

6. Žádáme, aby byla zkrácena, event. promiřena čekatelská nebo jí naroven postavená služba při ustanovení legionářů, úředníků, zřízení, pomocnými zřízení, oficianty a pod.

Oduvodnění:

Pokud jde o úředníky (zřizence), lze tu jisté použití zmocnění vlády odst. 6, § 7. platového zákona, číslo 103/36, nebo obdobných předpisů, vyloučených na základě tohoto zákona, zejména, když tu jde o malý počet jednotlivců, u nichž vždy bude možno najít „zvlášť závazné služební důvody“ pro toto opatření.

Ale i u nemožných zřizenců a zaměstnanců obdobných kategorií jsou tu závazné služební důvody, které mluví pro zkrácení čekatelské, resp. pro zkrácení služební doby, zřizence, resp. pro zkrácení služební doby, zřizence ve vlastnosti pomocného zřizence, požadované podle oddílu B usnesení vlády ze dne 19. července 1927 (tinitimát přededsnictva ministerské rady z 27. července 1927, číslo jednací 9992/27 m. r.) pro jmenování definitivním zřizencem.

Vždyť zákon číslo 462/1919 vyhradil legionářům především místa pragmatikálních (definitivních) zřizenců a tomuto zákonnému ustanovení nemůže být učiněno zadost, že byl legionář přijat za pomocného zřizence. Ostatně podle zákona i ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu mají pomoci zřízení legionářů vyhrazeno 50% uprázdněných míst pragmatikálních (definitivních) zřizenců.

Dochází proto při obsazování míst definitivních zřizenců k tomu, že úřady nemohou vyhověti zákonem zaručeným nárokům legionářů jen proto, že byla shora citovaným vládním usnesením zavedena tak dlouhá čekatelská doba.

Proto je zajisté spravedlivý požadavek, aby vláda při nejmenším rozšířila usnesení z 1. října 1937 (tinitimát přededsnictva ministerské rady ze dne 5. října 1937, číslo 21066/37 m. r.) o zřizencích služby strážní na pomocné zřizence-legionáře všech kategorií (na legionáře pomocné zaměstnané ČSL, pomocné cestáře, prozatímní dělníky tabákových továren).

Ze stejných důvodů jest třeba, aby vláda učinila podobné opatření také u kancelářských pomocníků podle odstavce 3, § 27. vládního nařízení ze dne 7. července 1926, číslo 113 Sb. z. a. nař.

7. Žádáme, aby legionářská služba byla hodnocena tak, jak to předpisuje zákon ze dne 24. července 1919, číslo 462 Sb. z. a. nař., a to jako efektivní služba pragmatikální všude tam, kde služební doba je podmínkou nějakých výhod a práv; v té souvislosti jest také směrdatným ustanovením zákona ze dne 19. prosince 1934, číslo 279 Sb. z. a. nař., jakož i důvodová zpráva rozpočtového a branného výboru poslanecké sněmovny Národního shromáždění (tisk poslanecké sněmovny N. S. číslo 2.784-1934).

Oduvodnění:

K provedení tohoto požadavku jest třeba učiniti toto opatření:

Do třetího hlavy, požadované článkem C vládního usnesení z 11. prosince 1931, budíž legionářská služba započtena aspoň v tom rozsahu, jak tomu jest u pře-enění služby vojenské podle článku I. vládního usnesení ze dne 24. června 1937 (tinitimát přededsnictva ministerské rady ze dne 28. června 1937, číslo jedn. 17.114/37 m. r.). Trojnásobně budíž počítána legionářská služba podle článku II. posléze citovaného vládního usnesení, t. j. do celkové služební doby, požadované pro povýšení do vyšší platové stupnice.

Sklad nábytku iy

R. Bukáček
nalézá se nyní
v Karlíně, Krátovská 29,
stanice elektrické dráhy „U VIADUKTU“
Velký výběr bytových zařízení. ☉ Tel. 617-05

Dokončení.

Obdobně jest postupovati i při použití čl. III. téhož usnesení.

U úředníků legionářů III. a IV. služební třídy, vyšších z rad pomocných kancelářských zaměstnanců, jakož i u úředníků strážní služby a duchodkové kontrolní služby, budíž trojnásobná legionářská služba posuzována tak, jako by jí skutečně ztrávili v 7. platové stupnici nebo v 6. platové stupnici, aby se tak změnila legionářům nepřiznávaná praxe podle posledního odstavce oddílu I, litera A, směrnice pro povyšování, jež byla vládnou takto vzaty na vědomost, ale fakticky jsou zachovávány.

Legionářské zákony sice vyhradily legionářům přednostní nárok na takováto úřednická místa, ale při povyšování jsou legionáři předskakováni úředníky jak pořadí, tak i fyzicky mladšími jenom proto, že praxe úplně odporuje ustanovení § 1. zákona číslo 462/1919, podle kterého se počítá legionářská služba do služby i do výslužby jako skutečná (efektivní) služba pragmatikální. Vzhledem k § 8. zákona ze dne 19. prosince 1934, číslo 279 Sb. z. a. nař., budíž pro ustanovení pořadí legionářská služba trojnásobně hodnocena jako státní služba, započítatelná pro výměru výslužby i při použití měřítka číslo 2, odstavce 2, § 37 služební pragmatiky.

Věříme pevně, že vláda Československé republiky blahovůli přihlédne k této naší odvodněné a spravedlivým žádostem a že jejich provedení přispěje k zmírnění neutěšených poměrů, ve kterých bez své viny žije většina legionářů ještě ve 20. roce trvání naší republiky. Doufáme také, že provedení těchto našich žádostí bude co nejvíce urychleno a děkujeme za urychlené a příznivé vyřízení těchto našich žádostí uctivě už napřed.

V Praze dne 28. května 1938.

- ÚSTŘEDNÍ**
JEDNOTA ČS. LEGIONÁŘŮ
ČESKOSLOV. OBEC LEGIONÁŘSKÁ
DIRŽINA DOBROVOLCŮ
ČS. ZAHRAJČIŇSKÉHO VOJSKA
KRUH
FRANCOUZSKÝCH LEGIONÁŘŮ
KRUH LEGIONÁŘŮ ŽIDOV. PŮVODU
KRUH SRBSKÝCH LEGIONÁŘŮ
KRUH STARODRUŽIŇSKÝ
NEZÁVISLÁ
JEDNOTA ČS. LEGIONÁŘŮ
SDRUŽENÍ ITALSKÝ LEGIONÁŘŮ
SDRUŽENIE
SLOVENSKÝCH LEGIONÁŘŮ
SVAZ INVALIDŮ ČS. LEHÍ

Razítka jen u Peterky

PRAGA VIII.,
Primátorská 58.

orelstvo

II. okrsek středoecké orelské župy B. Pospíšila pořádá veřejné cvičení dne 17. VII. v Břevnově. V 8 hod. mše svatá v Břevnově, v 9 hodin zkušky. Odpoledne ve 2 hod. sraz na nádvoří kláštera Strahovského a odchod na cvičiště v Břevnově. Ve 3 hodiny zahájení svtččením státní slavnky, po té proslov a cvičení. Žádáme bratrské jednoty o plnou účast. Bratry legionáře srdečně zveme. Zdr. Buh!
J. L.

Katoličtí legionáři z Prahy zúčastní se všichni tohoto orelského cvičení v uniformách a s praporem. Sraz o 1. hodině odpolední na Strahově, kde bude se konati před prahodné schůze. Pozvánky se nerušují. Účast povinná.

29. června t. r. uplynulo 20 let od dobytí Vladivostoku našimi legiemi. S městem dobyt i přístav a ukorištený 3 ruské bolsheviké lodě. Důsledkem úspěchu vladivostockého bylo pak o dva měsíce později, dne 31. srpna 1918 provedeno spojení dvou skupin našeho ruského vojska středosibiřského a vladivostockého v Olovjaně. Velitelem naší armády u Vladivostoku byl gen. Dieterichs.

volná místa

Městská obec Moravská Ostrava vypisuje 2 místa úředníků — právníků. Žádosti do 16. VIII. 1938. Blíži v Úředním listě č. 155.

Obec Dabí v okrese kladněmském obsadí místo kancelářského úředníka, místo kancelářského zřizence, místo pomocného zřizence, dále 2 místa pomocných zřizenců pro službu elektrárenskou; legionáři přednost. Žádosti do 4 týdnů. Blíži v Úředním listě č. 155.

Okresní úřad, Český Krumlov, obsadí místo okresního cestmistra. Žádosti do 16. VII. 1938. Blíži v Úředním listě č. 155.

Okresní úřad v Hranicích obsadí místo pomocného zřizence. Žádosti do 30. VII. 1938. Blíži v Úředním listě č. 155.

Okresní výbor v Opavě obsadí místo okresního cestáře. Žádosti do 15. VIII. 1938. Blíži v Úředním listě č. 156.

Okresní výbor v Hořicích obsadí místo cestářského čekatele. Žádosti do 31. VII. 1938. Blíži v Úředním listě č. 156.

Pri městském úřadě v Přerově obsadí se místo kancelářského úředníka. Žádosti do 15. VIII. 1938. Blíži v úředním listě č. 156.

Místo demokracie a samosprávy totalita. V Liherci se v neděli konalo první zasedání starostů a členů obecních zastupitelstev, kteří jsou členy sudetoněmecké strany. Hlavní řečník prohlásil doslova, že pokyny ústředního sekretariátu sudetoněmecké strany musí být zakonem ve všech obcích. Ve všech okresích budou sdružení starostů, kteří budou dostávat pokyny z ústředí. Henleinovi prý musí umět v demokracii pracovat podle vůdcovského principu. Starosti o henleinovské starosty jsou prý zbytečné, protože jsou prodehnuti nejlhůbší odpovědnosti.

Čtěte, půjčujte a rozšiřujte Svatováclavskou STRÁŽ

Katolíci ze Žižkova a Vinohrad ukládají své úspory a provádějí všechny peněžní transakce u sběrný a platebný záložny Hermes na Žižkově v Nerudově ul. č. 14. Úřaduje se denně od 8-14 hodin.

KDO CHCE PSACÍ STROJ PORTABLE (kufříkový)?

Prodáme několik továrně nových strojů Portable s úplnou písemnou zárukou, hluboko pod cenou, z důvodů smladových. Generální zast. psacích strojů, **Praha III., Přemyslovská 26.** Těž a měsíční splátky po 50 Kč.

Velmi pěkné nástěnné diplomy o účasti Orelstva v legích, hadící se jak do bytů tak do spolkových místností, obdržíte u br. Kříklyvy.

Fotografie ze zájezdu do Krouné obdržíte rovněž u br. Kříklyvy.

TISKOPISY

TELEFON 236-90

VŠECH DRUHŮ, MODERNĚ
PROVEDENÉ, V DOBĚ NEJ-
KRATŠÍ DODÁ TISKÁRNA

VLAST-A. DANĚK, PRAHA II., ŽITNÁ 26

SDĚLTE NÁM ADRESY LEGIONÁŘŮ katolíků, kteří nejsou dosud členy Ústřední jednoty čl. legionářů a jest jich v katolických spolicích a Jednotách čl. Orla hodně. Všechny chceme sousídit do naší organizace a chrániti jejich zájmy a pořeby a to nejen ideové, ale i hospodářské a existenční.

Ukládejme

své úspory u
záložny

"HERMES"

kteřá podporuje
naš český živel
v pohraničí

Peněžní a organizační jednotky záložny Hermes. Centrala v Praze I., Materykovo nabřeží 18.

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Autor: **B. Aldorf**

Názvy článků: **Významné události v republice, Kam zašli němečtí katolíci?, Litoměřicko**

Stránky: **[1], [2], [3], [4]**